

Arrest

nr. 218 297 van 14 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 september 2015 België is binnengekomen, diende op 24 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 augustus 2016 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing luidde als volgt:

U werd op 22 februari 2016 in het Bini gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van 9.20 uur tot 13 uur. Tijdens het interview werd u bijgestaan door een tolk die de Bini taal beheerst. Uw advocaat, meester Ndeh Tangie David (loco meester Karemera), stond u gedurende het gehele interview bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nigeriaanse nationaliteit en bent u geboren op 13 november 1983 te Benin City. U bent christen en uw etnische origine is Edo.

U woonde steeds in Aduwawa – een wijk van Benin City – met uw moeder en uw zus. In het jaar 2000 beëindigde u uw middelbare studies en in 2008 – 2009 begon u met een eigen zaak in diepvriesproducten. In de periode 2009 – 2010 ontmoette u voor het eerst L. O. Jullie begroetten elkaar en jullie zagen elkaar twee tot driemaal per week. In maart 2015 vertelde L. O. tegen u dat hij u graag zag. Hij vroeg u of u een homoseksuele relatie wou beginnen met hem en u gaf aan dat u dat wel wilde omdat u ook homoseksueel geaard bent. In april 2015 spraken jullie voor het eerst af om elkaar te ontmoeten. Op 6 april 2015 gingen jullie naar een kamer in het hotel Rialto. Wat later klopte er iemand op de deur. Jullie zagen dat het een politieagent was en vroegen hem wat het probleem was. Jullie moesten meegaan naar het politiebureau en daar werden jullie gearresteerd omdat jullie homoseksueel geaard zijn. U werd geslagen en ontkende homo te zijn. Twee maanden later, in juni 2015, kon u ontsnappen. Het was uw beurt om de uitwerpselen naar buiten te doen en daar zei een agent tegen u dat u kon vertrekken. Hij vertelde u om naar het Big Joe busstation te gaan waar iemand op u zou wachten om op reis te gaan. Aan de afgesproken bushalte te Benin City werd u opgewacht door K. Samen met hem reisde u per bus naar Kano. Vervolgens reisden jullie te voet en per vrachtwagen verder langs voor u onbekende plaatsen. Jullie kwamen ergens aan waar jullie gearresteerd werden. Later werden jullie vrijgelaten en op 14 juli 2015 reisden jullie over het water. Toen jullie aankwamen, werden jullie met een wagen naar een voor u onbekende plaats gebracht. Toen de wagen stopte, vluchtte u weg. U ontmoette een man en hij zei dat hij u naar een plaats zou brengen waar u opvang zou hebben. Hij bracht u per wagen naar België, waar u op 24 september 2015 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Nigeriaanse overheidsdiensten omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw vervolging onverenigbaar zijn met informatie waarover het CGVS beschikt.

U verklaarde dat L. O., een man die u sinds 2009 – 2010 regelmatig begroette, u in maart 2015 vertelde dat hij u graag zag. Hij vroeg u of u een homoseksuele relatie met hem wou aangaan, waarop u aangaf dat u wel wilde omdat u ook homoseksueel geaard bent. U gaf aan dat jullie op 6 april 2015 naar een kamer in het hotel Rialto gingen, een politieagent aanklopte en jullie meenam naar het politiebureau, waar jullie gearresteerd werden omdat jullie homoseksueel geaard zijn. U gaf aan dat u twee maanden later, in juni 2015, kon ontsnappen en Nigeria ontvluchtte (gehoor CGVS, p.9 en p.21-22).

Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u confronteerde met het feit dat het CGVS beschikt over informatie waaruit blijkt dat u, U. O. I., reeds jaren geleden Nigeria verliet om in Cyprus te studeren, ontkende u aanvankelijk (gehoor CGVS, p.32 en administratief dossier). Toen u geconfronteerd werd met de documenten die op internet terug te vinden zijn en u de tijd kreeg om te overleggen met uw

advocaat, gaf u toe dat u in 2011 naar Cyprus ging en u daar tot 2014 studeerde / doctoreerde. U zette uw studies niet verder maar ging van Cyprus naar een congres in Rome en vervolgens kwam u naar België (gehoor CGVS, p.33-34). Toen u daarop door de dossierbehandelaar gewezen werd dat het congres in Rome in oktober 2014 plaatsvond en u gevraagd werd waarom u niet eerder asiel aanvraag in België, gaf u aan dat asiel aanvragen de enige manier was voor u om legaal in België te blijven (gehoor CGVS, p.34).

Bovenstaande vaststellingen zijn totaal onverenigbaar met uw verklaringen die u aflegde in het kader voor uw asielaanvraag voor het CGVS en waar u beweerde dat u pas in maart 2015 voor het eerst aangaf dat u een homoseksuele relatie wilde beginnen met L. O. een relatie die u – volgens uw verklaringen - op 6 april 2015 problemen met de Nigeriaanse autoriteiten opleverden, toen en L. O. gearresteerd werden omdat jullie homoseksueel geaard zijn (gehoor CGVS, p.9 en p.21-22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden hetgeen uw credibiliteit en die van uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en de daaraan door u gekoppelde vervolgingsfeiten al bij voorbaat volkomen ondermijnt.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België.

Zoals hierboven vermeld, gaf u toe dat u in 2011 naar Cyprus ging en u daar tot 2014 studeerde / doctoreerde. U zette uw studies niet verder maar ging van Cyprus naar een congres in Rome en vervolgens kwam u naar België (gehoor CGVS, p.33-34). Toen u daarop door de dossierbehandelaar gewezen werd dat het congres in Rome in oktober 2014 plaatsvond en u gevraagd werd waarom u niet eerder asiel aanvraag in België, gaf u aan dat asiel aanvragen de enige manier was voor u om legaal in België te blijven (gehoor CGVS, p.34). Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België asiel aanvraagt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed nadat u bijna 1 jaar in België verbleef –, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging en van het risico op het lijden van ernstige schade niet kan overtuigen.

Er kunnen verder volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

U verklaarde ongehuwd te zijn en geen relatie te hebben. Toen u gevraagd werd of u nooit een relatie of een partner had in Nigeria, gaf u aan van niet, maar zei u dat u een (homoseksuele) relatie wou beginnen (gehoor CGVS, p.8). Buiten het feit dat u L. O. regelmatig zag, hij van u hield en jullie een (homoseksuele) relatie wilden beginnen, wist u verder niets over hem te vertellen (gehoor CGVS, p.9-10). U gaf aan dat L. O. u op een dag vroeg een (homoseksuele) relatie te beginnen met hem, waarop u zei dat u hiermee akkoord ging. Toen u gevraagd werd waarom u 'ja' zei, gaf u vaag aan dat u dit misschien zei omdat u hetzelfde bent. Toen u tot tweemaal toe gevraagd werd wat u met dit laatste bedoelde, gaf u aan dat u ook homo bent (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd hoe u zich voelde toen L. O. u voor het eerst vertelde dat hij van u hield, gaf u aan dat u niets voelde (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd of u gevoelens had voor L. O., gaf u aan het niet te weten. Ook toen u later nogmaals gevraagd werd of u gevoelens had voor L. O., gaf u aan het niet te weten omdat u nooit eerder met een andere man was. Toen u gevraagd werd waarom u dan toestemde een homoseksuele relatie aan te gaan met hem, gaf u vaag aan dat het misschien was omdat hij het vroeg. Later gaf u aan niet te weten waarom u een relatie aanging met L. O. (gehoor CGVS, p.12 en p.27). Bovenstaande verklaringen betreffende het ontstaan van uw beweerde (eerste) homoseksuele relatie met L. O. komen niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over. Bovendien is uw kennis betreffende L. O. – de man wie u volgens eigen zeggen tot driemaal toe per week zag sinds 2008 – 2009 én met wie u een homoseksuele relatie wou beginnen. Zo weet u niet of hij al eerdere relatie had, wat de namen van zijn ouders zijn, wat het beroep van zijn ouders is – na enige tijd gaf u aan dat zijn vader voodoopriester is, maar u weet niet waar -, weet u niet zeker wat de naam van zijn zus is en weet u niet of zijn familie weet dat hij homoseksueel geaard is (gehoor CGVS, p.13-14). Overigens dient te worden dat u in uw verklaringen bij de DVZ aangaf dat u niet wist wat de achternaam van Louis was, terwijl u bij het CGVS wel de volledige naam kon geven (gehoor CGVS, p.16 en administratief dossier).

Toen u gevraagd werd vanaf wanneer u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat het niet zolang geleden was, misschien in 2010-2011. U gaf aan dat u dit besefte omdat u geen aantrekking tot vrouwen had. Toen u gevraagd werd waarom u daaruit afleidde dat u homoseksueel zou zijn, gaf u aan dat u naar films keek waarom mannen te zien waren die seks hadden met elkaar en dat zo uw interesse gewekt was. U gaf aan dat u wist dat u homoseksueel was vanaf het moment dat u naar deze films keek (gehoor CGVS, p.29). Toen u gevraagd werd te vertellen over het moment van ontdekking / bewustwording van uw homoseksuele geaardheid, gaf u aan dat het gewoon was. U gaf aan dat het 'stilaan' begon, omdat u niet eenmaal maar regelmatig keek naar films waarom mannen te zien waren die seks hadden met elkaar (gehoor CGVS, p.29). Toen u gevraagd werd welk gevoel u had

toen u voor het eerst beseftte homoseksueel te zijn, gaf u aan dat u het leuk vond, dat het gewoon was en u het een normale zaak vond (gehoor CGVS, p.29).

Uit bovenstaande verklaringen, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer – integendeel zelfs –, terwijl uit uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet beseftte dat u afweek van de heersende norm. Verder blijkt uit uw uitspraken dat u de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid louter op het seksuele gebied kunt plaatsens, wat erg beperkt is. U geeft doorheen uw verklaringen geen blijk van enige zelfreflectie tijdens dit proces van ontdekking en beleving van uw beweerdde (in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving) problematische homoseksuele geaardheid, hetgeen niet doorleefd - en dus niet geloofwaardig - overkomt.

Toen de dossierbehandelaar u – gelet op uw vage en ondoorleefde verklaringen betreffende uw beweerdde (eerste) homoseksuele relatie met L. O.– vroeg of u homoseksueel bent, gaf u na lang aarzelen aan dat u toen homoseksueel was. Toen u daarop gevraagd werd of u het nu dan niet meer bent, gaf u ontwijkend aan dat uw moeder zei dat het een demon was en u hier een pastoor tegenkwam die voor u ging bidden. Toen de vraag daarop herhaald werd, gaf u aan dat u geen homo bent, maar vroeger wel. Toen u gevraagd werd hoe het komt dat u nu geen homo meer bent, herhaalde u dat de pastoor voor u bad en u sindsdien beseftte dat u geen homo bent (gehoor CGVS, p.28).

Vermits u niet aannemelijk maakte dat u vroeger homoseksueel geaard was, u niet aannemelijk maakte dat u een homoseksuele relatie had met L. O. en u zelf aangaf momenteel geen homo te zijn, maakte u totaal niet aannemelijk dat u in de negatieve belangstelling zou staan van de Nigeriaanse autoriteiten wegens uw (beweerdde) eerdere homoseksuele geaardheid.

Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, betreft kan het volgende worden opgemerkt.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert geboren en getogen te zijn in Benin City – Edo State, van afkomstig bent, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerdde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg en u legde geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. Op 6 december 2018 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.4. Op 28 januari 2019 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in vanuit het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas. Verzoekers vingerafdrukken werden op 8 maart 2018 genomen in Frankrijk (Eurodac). Op 28 januari 2019 werd een beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.5. Op 14 februari 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot onontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing luidde als volgt:

*“Asielaanvraag: 28/01/2019
Overdracht CGVS: 31/01/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §3, lid 5 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet worden genomen.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nigeriaanse nationaliteit en bent u geboren op 13 november 1983 te Benin City. U bent christen en uw etnische origine is Edo.

U woonde steeds in Aduwawa – een wijk van Benin City – met uw moeder en uw zus. In het jaar 2000 beëindigde u uw middelbare studies en in 2008 – 2009 begon u met een eigen zaak in diepvriesproducten. In de periode 2009 – 2010 ontmoette u voor het eerst L. O. Jullie begroetten elkaar en jullie zagen elkaar twee tot driemaal per week. In maart 2015 vertelde L. O. tegen u dat hij u graag zag. Hij vroeg u of u een homoseksuele relatie wou beginnen met hem en u gaf aan dat u dat wel wilde omdat u ook homoseksueel geaard bent. In april 2015 spraken jullie voor het eerst af om elkaar te ontmoeten. Op 6 april 2015 gingen jullie naar een kamer in het hotel Rialto. Wat later klopte er iemand op de deur. Jullie zagen dat het een politieagent was en vroegen hem wat het probleem was. Jullie moesten meegaan naar het politiebureau en daar werden jullie gearresteerd omdat jullie homoseksueel geaard zijn. U werd geslagen en ontkende homo te zijn. Twee maanden later, in juni 2015, kon u ontsnappen. Het was uw beurt om de uitwerpselen naar buiten te doen en daar zei een agent tegen u dat u kon vertrekken. Hij vertelde u om naar het Big Joe busstation te gaan waar iemand op u zou wachten om op reis te gaan. Aan de afgesproken bushalte te Benin City werd u opgewacht door K. Samen met hem reisde u per bus naar Kano. Vervolgens reisden jullie te voet en per vrachtwagen verder langs voor u onbekende plaatsen. Jullie kwamen ergens aan waar jullie gearresteerd werden. Later werden jullie vrijgelaten en op 14 juli 2015 reisden jullie over het water. Toen jullie aankwamen, werden jullie met een wagen naar een voor u onbekende plaats gebracht. Toen de wagen stopte, vluchtte u weg. U ontmoette een man en hij zei dat hij u naar een plaats zou brengen waar u opvang zou hebben. Hij bracht u per wagen naar België, waar u op 24 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Op 24 augustus 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België, u getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden door uw legaal vertrek uit Nigeria en verblijf te Cyprus te verzwijgen en u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakte. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 2 maart 2018 werd u vader van een dochter, M. O. I. Haar moeder is de Belgische V. E., waarmee u religieus huwde. Op 8 maart 2018 diende u te Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van de Dublin regelgeving, accepteerde België uw overname en op 20 september 2018 werd u aan de Belgische autoriteiten overgedragen. Op 6 december 2018 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd. Er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond, waarop u onder bijlage 13 septies overgebracht werd naar een gesloten centrum teneinde u van het Belgische grondgebied te verwijderen. Er werden door de DVZ stappen ondernomen om u te identificeren en u te repatriëren. Op 28 januari 2019, één dag voor uw voorziene repatriëring dd. 29 januari 2019 diende u in het gesloten centrum te Merksplas een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u in 2003 lid werd van de ‘secret cult Manphite’ (ook Mafia of Cosanostra genoemd). Omdat jullie veel wreedheden begingen, werd u gezocht door de politie. Om dit te staven, legde u een kopie van een krantenartikel uit ‘The Observer’ (dd.10/10/2014) neer waarin vermeld wordt dat u gezocht bent en u gaf verder aan littekens te hebben van wonden die u opliep tijdens uw initiatie. Daarnaast verklaarde u een dochter te hebben te België (de op 2 maart 2018 geboren M. O. I.). U gaf aan dat ze u niet zal kunnen bezoeken te Nigeria, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk is.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, kan de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming het CGVS op 24 augustus 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, omdat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België, u getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden door uw legaal vertrek uit Nigeria en verblijf te Cyprus te verzwijgen en u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakte. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Betreffende uw huidige verzoek om internationale bescherming, kunnen volgende vaststellingen geformuleerd worden.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat uit uw gedrag een gebrek aan interesse in de asielpcedure blijkt, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om internationale bescherming om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

Niet alleen dient te worden vastgesteld dat u niet in beroep ging tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die het CGVS nam op 24 augustus 2016, er dient evenzeer te worden vastgesteld dat u erg laattijdig uw huidige eerste volgend verzoek om internationale bescherming indiende. Zoals eerder aangehaald nam het CGVS op 24 augustus 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Eén van de elementen van deze beslissing was reeds het feit dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende te België. Verder diende u ruim anderhalf jaar later (op 8 maart 2018) een verzoek om internationale bescherming in te Frankrijk, maar in het kader van de Dublin regelgeving, accepteerde België uw overname en op 20 september 2018 werd u aan de Belgische autoriteiten overgedragen. U liet na om vervolgens in België een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen. Op 6 december 2018 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd. Er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond, waarop u onder bijlage 13 septies overgebracht werd naar een gesloten centrum teneinde u van het Belgische grondgebied te verwijderen. Er werden door de DVZ stappen ondernomen om u te identificeren en u te repatriëren. Zo had u op 10 januari 2019 een gesprek met de consul van Nigeria. Er werd u een laissez-passer afgeleverd. Pas op 28 januari 2019, één dag voor uw voorziene repatriëring dd. 29 januari 2019 diende u in het gesloten centrum te Merksplas een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in.

De laattijdigheid van uw tweede verzoek is des te frappanter daar de door u aangehaalde 'nieuwe elementen' zich reeds lang geleden voordeden. Zo haalt u enerzijds aan dat u in 2003 lid werd van de 'secret cult Manphite' (ook Mafia of Cosanostra genoemd) en u - omdat jullie veel wreedheden begingen - daarom gezocht werd door de politie. Om dit te staven, legde u een kopie van een krantenartikel uit 'The Observer' (dd.10/10/2014) neer waarin vermeld wordt dat u gezocht bent en u gaf verder aan littekens te hebben van wonden die u opliep tijdens uw initiatie. U gaf aan dat u het artikel reeds sinds 2015 in uw bezit heeft (written declaration plural application, dd.29/1/2019, vraag 3.3.1.) Daarnaast verklaarde u een dochter te hebben te België (de op 2 maart 2018 geboren M. O. I.). U gaf aan dat ze u niet zal kunnen bezoeken te Nigeria, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden (written declaration plural application, dd.29/1/2019).

Van iemand die daadwerkelijk een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in

de definitie van subsidiaire bescherming heeft, omdat er nieuwe elementen aanwezig zijn, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na het ontstaan van die nieuwe elementen een nieuw verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u dit niet deed en wachtte om een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen – en dit zelfs pas deed na ruim twee maanden verblijf in het gesloten centrum CIM Merksplas –, ondermijnt reeds ernstig de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade.

Verder liet u evenzeer na doorheen uw asielprocedure eenduidige verklaringen af te leggen betreffende de redenen waarom u niet terug kan keren naar uw land van herkomst.

Er dient te worden opgemerkt dat op een verzoeker van internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek tot internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Waar u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nog aanhaalde dat u homoseksueel was en u problemen kende in Nigeria omwille van een homoseksuele relatie die u er had, haalde u daar in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming niets meer van aan.

Tijdens uw gehoor met de politiediensten (dd. 6/12/2018), verklaarde u dat u een Belgische echtgenote (V. E.) en een kind (M. O. I.) heeft. U verklaarde in België te verblijven, omdat u er een verzoek om internationale bescherming wil indienen en omdat u bij uw echtgenote en kind wil blijven (zie bijlage 13 septies dd.6/12/2018).

Tijdens uw gesprek met uw sociaal assistente van het gesloten centrum Merksplas (dat u had in het kader van het hoorrecht (dd.7/12/2018)), herhaalde u dat u naar België kwam om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U gaf echter aan voorlopig geen (nieuw) verzoek om internationale bescherming te willen indienen en wou zonder overleg met uw advocaat niets kwijt over de reden waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst. Verder herhaalde u dat u traditioneel gehuwd bent met V. E. en jullie een kind hebben: M. O. I. U erkende haar (zie volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht, dd.7/12/2018).

Tijdens uw interview met de consul van Nigeria (dd.10/1/2019) herhaalde u dat u in 2015 traditioneel huwde met V. E. en jullie een kind hebben: M. O. I. en u niet gescheiden wil worden van hen. Toen u erop gewezen werd dat zowel u als V. E. en M. O. I. de Nigeriaanse nationaliteit hebben en niets jullie belet om daar jullie gezinsleven verder te zetten, gaf u aan dat u niet naar Nigeria kan omdat u voor uw dochter moet zorgen. Uw vrouw moet immers werken tijdens het weekend en dan er is geen opvang en misschien moet ze naar het ziekenhuis wanneer ze plots hartproblemen krijgt (zie verslag interview dd.10/1/2019).

Pas toen u op 28 januari 2019, één dag voor uw voorziene repatriëring dd. 29 januari 2019 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming indiende in het gesloten centrum te Merksplas, verklaarde u voor het eerst dat u in 2003 lid werd van de 'secret cult Manphite' (ook Mafia of Cosanostra genoemd) en uw dochter M. O. I. u in Nigeria niet zal kunnen bezoeken, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden (written declaration plural application, dd.29/1/2019).

Van u, die beweert te vrezen voor uw leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat u alle elementen ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst of uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst. Tevens mag verwacht worden dat u tijdens de ganse asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt. Dat u doorheen de contacten met de Belgische autoriteiten inconsistente verklaringen aflegt betreffende motieven die de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst of uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst, ondermijnt verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag en vrees of risico bij terugkeer.

Betreffende uw bewering dat u bij terugkeer naar Nigeria vervolging door de politie en cult groeperingen, omdat u in sinds 2003 lid werd van de 'secret cult Manphite' en jullie veel wreedheden begingen, kunnen volgende bedenkingen worden geformuleerd.

Om uw lidmaatschap van en de problemen door de 'secret cult Manphite' te staven, legde u een (onleesbare) kopie van een krantenartikel uit 'The Observer' (dd.10/10/2014) neer waarin vermeld wordt dat u gezocht bent. Betreffende dit document dient vooreerst te worden gesteld dat het een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie betreft, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het in Nigeria mogelijk is om journalisten en uitgevers te betalen om een artikel – bijvoorbeeld dat de politie u zoekt – te publiceren in hun krant, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). De echtheid van de door u neergelegde faxkopie van het krantenartikel, wordt nog verder ondermijnt door de vaststelling dat het artikel dat over u gaat in een ander lettertype gepubliceerd werd dan de andere artikelen op de pagina.

Verder blijken een aantal elementen uit de door u neergelegde faxkopie van het krantenartikel inconsistent met uw verklaringen.

Zo is er in het krantenartikel sprake van de “Mafyt cult group”, terwijl u verklaarde dat het de “Manphite secret cult” (of ook de Mafia confraternity of Cosanostra) betreft (written declaration plural application, dd.29/1/2019, vraag 1). Verder staat er dat u ontsnapte en gezocht wordt door de politie omwille van een incident op 10/10/2014, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u reeds in 2011 Nigeria verliet om in Cyprus te studeren. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming gaf u toe dat u in 2011 naar Cyprus ging en u daar tot 2014 studeerde / doctoreerde. U zette uw studies niet verder, maar u ging van Cyprus naar een congres in Rome en vervolgens kwam u naar België (persoonlijk onderhoud CGVS dd.22/2/2016, p.33-34). Bovenstaande vaststellingen zijn totaal onverenigbaar met uw verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming voor het CGVS.

Uw verklaring dat u littekens zou hebben op uw lichaam die u kreeg tijdens uw initiatie, blijft een blote bewering die u niet staft met een medisch attest (written declaration plural application, dd.29/1/2019, vraag 2). Bovendien kan een arts hoogstens vaststellen dat u littekens heeft op uw lichaam, maar kan deze geen uitspraak doen over de concrete oorzaak van de wonden.

Betreffende uw bewering dat u een dochter heeft te België (de op 2 maart 2018 geboren M. O. I.) en ze u niet zal kunnen bezoeken te Nigeria, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden, kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Wat de door u aangehaalde vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter betreft, dient te worden opgemerkt dat u geen bescherming kan worden verleend ingevolge van deze beweerde vrees nu uw dochter geen deel uitmaakt van uw asiëldossier. Bovendien kunnen bedenkingen geformuleerd worden bij uw beweerde verwantschapsband met V. E. en M. O. I. U verklaarde dat u gehuwd bent met V. E. en u M. O. I. erkende als uw kind. Echter, uit het verslag op de bijlage 13 septies blijkt dat V. E. zelf nergens vermeldde dat ze een relatie of huwelijk met u zou aangegaan zijn. Bovendien gaf u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Frankrijk (dd.8/3/2018) aan vrijgezel te zijn (zie bijlage 13 septies dd.6/12/2018). Uit een uittreksel van het wachtregister blijkt verder dat V. E. inderdaad de moeder van M. O. I. is en M. O. I. ten laste heeft. Verder blijkt ze – net als u – vrijgezel te zijn. Op het uittreksel uit het wachtregister met betrekking tot u, toegevoegd aan het administratief dossier, staat geen persoon ten laste en er blijkt evenmin uit dat u de vader zou zijn van M. O. I., laat staan dat u haar erkende (zie uittreksel wachtregister dd.5/2/2019).

In verband met het feit dat u beweert dat u voor de opvang van uw dochter moet zorgen, merkt het Commissariaat-generaal op dat het zich in het kader van zijn bevoegdheid op basis van de wet van 15 december 1980 uitsluitend uitspreekt over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg valt het respect voor het privé- en gezinsleven in België niet onder de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal, dat zich beperkt tot een onderzoek van de elementen in verband met de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan betreffende de algemene veiligheidssituatie te Nigeria het volgende opgemerkt worden:

Uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie ‘COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram’ dd. 28 maart 2018), blijkt duidelijk dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Er dient in uw geval echter te worden vastgesteld dat geen geloof gehecht werd aan uw beweerde herkomst uit Kaduna State. Op geen enkel moment gaf u aan afkomstig te zijn uit de staat Borno, Adamawa of Yobe. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit uw verklaringen en het

administratief dossier blijkt integendeel dat u afkomstig bent uit Benin City, Edo State. Bijgevolg dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.6. Op 25 februari 2019 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.7. Op 4 maart 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot onontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 5 maart 2019, is de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/02/2019

Overdracht CGVS: 27/02/2019

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §3, lid 5 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet worden genomen.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nigeriaanse nationaliteit en bent u geboren op 13 november 1983 te Benin City. U bent christen en uw etnische origine is Edo.

U woonde steeds in Aduwawa – een wijk van Benin City – met uw moeder en uw zus. In het jaar 2000 beëindigde u uw middelbare studies en in 2008 – 2009 begon u met een eigen zaak in diepvriesproducten. In de periode 2009 – 2010 ontmoette u voor het eerst L. O.. Jullie begroetten elkaar en jullie zagen elkaar twee tot driemaal per week. In maart 2015 vertelde L. O. tegen u dat hij u graag zag. Hij vroeg u of u een homoseksuele relatie wou beginnen met hem en u gaf aan dat u dat wel wilde omdat u ook homoseksueel geaard bent. In april 2015 spraken jullie voor het eerst af om elkaar te ontmoeten. Op 6 april 2015 gingen jullie naar een kamer in het hotel Rialto. Wat later klopte er iemand op de deur. Jullie zagen dat het een politieagent was en vroegen hem wat het probleem was. Jullie moesten meegaan naar het politiebureau en daar werden jullie gearresteerd omdat jullie homoseksueel geaard zijn. U werd geslagen en ontkende homo te zijn. Twee maanden later, in juni 2015, kon u ontsnappen. Het was uw beurt om de uitwerpselen naar buiten te doen en daar zei een agent tegen u dat u kon vertrekken. Hij vertelde u om naar het Big Joe busstation te gaan waar iemand op u zou wachten om op reis te gaan. Aan de afgesproken bushalte te Benin City werd u opgewacht door K. Samen met hem reisde u per bus naar Kano. Vervolgens reisden jullie te voet en per vrachtwagen verder langs voor u onbekende plaatsen. Jullie kwamen ergens aan waar jullie gearresteerd werden. Later werden jullie vrijgelaten en op 14 juli 2015 reisden jullie over het water. Toen jullie aankwamen, werden jullie met een wagen naar een voor u onbekende plaats gebracht. Toen de wagen stopte, vluchtte u weg. U ontmoette een man en hij zei dat hij u naar een plaats zou brengen waar u opvang zou hebben. Hij bracht u per wagen naar België, waar u op 24 september 2015 een eerste verzoek om

internationale bescherming indiende. Op 24 augustus 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België, u getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden door uw legaal vertrek uit Nigeria en verblijf te Cyprus te verzwijgen en u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakte. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 2 maart 2018 werd u vader van een dochter, M. O. I. Haar moeder is de Belgische V. E., waarmee u religieus huwde. Op 8 maart 2018 diende u te Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van de Dublin regelgeving, accepteerde België uw overname en op 20 september 2018 werd u aan de Belgische autoriteiten overgedragen. Op 6 december 2018 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd. Er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond, waarop u onder bijlage 13 septies overgebracht werd naar een gesloten centrum teneinde u van het Belgische grondgebied te verwijderen. Er werden door de DVZ stappen ondernomen om u te identificeren en u te repatriëren. Op 28 januari 2019, één dag voor uw voorziene repatriëring dd. 29 januari 2019 diende u in het gesloten centrum te Merksplas een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u sinds 2003 een lid werd van de 'secret cult Manphite' (ook Mafia of Cosanostra genoemd). Omdat jullie veel wreedheden begingen, werd u gezocht door de politie. Om dit te staven, legde u een kopie van een krantenartikel uit 'The Observer' (dd.10/10/2014) neer waarin vermeld wordt dat u gezocht bent en u gaf verder aan littekens te hebben van wonden die u opliep tijdens uw initiatie. Daarnaast verklaarde u een dochter te hebben te België (de op 2 maart 2018 geboren M. O. I.). U gaf aan dat ze u niet zal kunnen bezoeken te Nigeria, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden. Op 15 februari 2019 nam het CGVS een beslissing nietontvankelijk verzoek. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 25 februari 2019 diende u in het gesloten centrum te Merksplas een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde dat u dat u sinds 2003 lid werd van de 'secret cult Maf of Mafia. Omdat jullie veel wreedheden begingen, werd u gezocht door de politie. Om dit te staven verklaarde u opnieuw een kopie van een krantenartikel uit 'The Observer' te hebben waarin vermeld wordt dat u gezocht bent. U legde het artikel in het kader van uw huidige verzoek echter niet neer. Daarnaast herhaalde u een dochter te hebben te België (de op 2 maart 2018 geboren M. O. I.). U herhaalde dat ze u niet zal kunnen bezoeken te Nigeria, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden. Verder legde u (quasi onleesbare) faxkopieën neer van vliegtickets (volgens uw verklaring dd. 17/10/2014) waaruit moet blijken dat u in 2014 terugkeerde naar Nigeria.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk is.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, kan de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS op 24 augustus 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België, u getracht heeft om de

Belgische autoriteiten te misleiden door uw legaal vertrek uit Nigeria en verblijf te Cyprus te verzwijgen en u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakte. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst. In het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming nam het CGVS op 15 februari 2019 een beslissing niet-ontvankelijk verzoek, omdat u opnieuw erg laattijdig – pas op 28/1/2019, één dag voor uw voorziene repatriëring – een eerste volgend verzoek om internationale bescherming indiende en u toen pas voor het eerst sprak over problemen wegens uw beweerde lidmaatschap van de ‘secret cult’ Manphite sinds 2003 en u het krantenartikel om dit aan te tonen reeds sinds 2015 in uw bezit gehad zou hebben. Verder legde u doorheen uw verschillende contacten met de Belgische autoriteiten inconsistente verklaringen af betreffende uw asielmotieven, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees verder aantast. Tenslotte werd betreffende uw bewering dat u vreest dat uw dochter M. O. I. besneden zal worden wanneer ze naar Nigeria zou reizen, opgemerkt dat ze geen deel uitmaakt van uw asiëldossier en dat de beweerde verwantschapsband tussen u en M. O. I. niet aangetoond werd laat staan dat u aantoonde dat u haar erkende als uw dochter. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Betreffende uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming, kunnen volgende vaststellingen geformuleerd worden.

Opnieuw dient te worden vastgesteld dat uit uw gedrag een gebrek aan interesse in de asiëlprocedure blijkt, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om internationale bescherming om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

Niet alleen dient te worden vastgesteld dat u niet in beroep ging tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die het CGVS nam op 24 augustus 2016 en u niet in beroep ging tegen de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (identieke aanvraag) die het CGVS nam op 15 februari 2019, er dient evenzeer te worden vastgesteld dat u erg laattijdig afkomt met uw verklaring dat u in 2014 in Nigeria was en de kopieën van vliegtuigtickets die u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming neerlegde, temeer daar u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming zelf aangaf dat u in 2011 naar Cyprus ging en u daar tot 2014 studeerde / doctoreerde. U zette uw studies niet verder maar u ging van Cyprus naar een congres in Rome en vervolgens kwam u naar België (persoonlijk onderhoud CGVS dd.22/2/2016, p.33-34). Ook in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming liet u na dit recht te zetten. Betreffende de faxkopieën van vliegtuigtickets die u in het kader van uw huidige verzoek neerlegde, dient te niet alleen te worden opgemerkt dat ze erg slecht leesbaar zijn en het gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopieën betreffen, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Het is eveneens opmerkelijk dat u aanvankelijk verklaarde dat uw advocaat de vliegtuigtickets verkregen had van de luchtvaartmaatschappij om vervolgens deze verklaring te schrappen en te verklaren dat u het had van uw moeder via Facebook, uw moeder met wie u zeer vaak contact heeft sinds 2015 (written declaration plural application, dd.25/2/2019, vraag 3.3.1. en 4.4.1.).

Van iemand die daadwerkelijk een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft, omdat er nieuwe elementen aanwezig zijn, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na het ontstaan van die nieuwe elementen een nieuw verzoek om internationale bescherming indient en dit nieuwe element meldt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte tot uw derde verzoek om internationale bescherming om dit element ‘recht te zetten’, ondermijnt verder ernstig de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging.

Verder dient te worden opgemerkt dat op een verzoeker van internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek tot internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Zelfs al zouden de kopieën van de vliegtuigtickets aantonen dat u in 2014 terugkeerde naar Nigeria, dan nog betreft dit geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter zou maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zou komen. Immers, het door u beweerde lidmaatschap van een 'secret cult' en de problemen die daaruit gevolgd zouden zijn, werden reeds in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig geacht door het CGVS (supra). Uw beweerde lidmaatschap van een 'secret cult' (en de problemen die daaruit gevolgd zouden zijn) werd niet alleen ongeloofwaardig geacht, omdat niet geloofd werd dat u in 2014 in Nigeria was, het werd eveneens ongeloofwaardig geacht, omdat u reeds eerder niet de waarheid sprak over uw reisweg, uw beweerde geaardheid, omwille van uw laattijdige aanvraag en het laattijdig vermelden van dit 'nieuwe' motief en aan het door u neergelegde krantenartikel uit 'The Observer' (waar u tijdens uw huidige verzoek opnieuw naar verwijst) geen bewijswaarde gehecht werd (beslissing CGVS, dd. 15 februari 2019).

Tenslotte dient wat uw bewering betreft u een dochter heeft te België (de op 2 maart 2018 geboren M. O. I.) en ze u niet zal kunnen bezoeken te Nigeria, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden, te worden opgemerkt dat u dit reeds aanhaalde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en (zoals eerder gesteld) het CGVS op 15 februari 2019 oordeelde dat uw dochter M. O. I. geen deel uitmaakt van uw asioldossier en dat de beweerde verwantschapsband tussen u en M. O. I. niet aangetoond werd laat staan dat u aantoonde dat u haar erkende als uw dochter. Bijgevolg kan u dus ook geen bescherming worden verleend ingevolge van bovenstaande beweerde vrees.

Volledigheidshalve kan betreffende de algemene veiligheidssituatie te Nigeria het volgende opgemerkt worden:

Uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), blijkt duidelijk dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Er dient in uw geval echter te worden vastgesteld dat geen geloof gehecht werd aan uw beweerde herkomst uit Kaduna State. Op geen enkel moment gaf u aan afkomstig te zijn uit de staat Borno, Adamawa of Yobe. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit uw verklaringen en het administratief dossier blijkt integendeel dat u afkomstig bent uit Benin City, Edo State. Bijgevolg dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Verzoeker vraagt middels zijn verzoekschrift om de bestreden beslissing te schorsen en een schorsende werking te verlenen aan de voorliggende procedure wat de verwijdering betreft op grond van artikel 3 van het EVRM. Hij verwijst naar de uiteenzetting over de middelen.

2.2. Artikel 39/70, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt onder welke voorwaarden het voorliggende beroep een schorsende werking heeft. Het tweede lid omschrijft twee hypothesen waarin de schorsende werking niet van toepassing is.

Artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd.

Het eerste lid is niet van toepassing wanneer een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement zoals vastgesteld in toepassing van artikel 57/6/2, § 2 en:

1° betrokkene een eerste volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend binnen het jaar na de definitieve beslissing met betrekking tot zijn voorgaand verzoek om internationale bescherming, terwijl hij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 bevond;

2° betrokkene een nieuw volgend verzoek om internationale bescherming indient na een definitieve beslissing over een eerste volgend verzoek om internationale bescherming.”

De Raad is gevat op grond van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, en het voorwerp van deze zaak is beperkt tot de thans bestreden beslissing (verzoekschrift, stuk 1; zie ook punt 1.6.). De Raad kan in dit geval geen schorsing toekennen van de bestreden beslissing, ook niet omdat dit verzoek de beslissing tot verwijdering tot voorwerp heeft, een beslissing die trouwens niet werd genomen door de commissaris-generaal.

Het beroep is ontvankelijk in de mate het is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2019.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert aan als volgt:

“ENIG MIDDEL:

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM - SCHENDING VAN ARTIKEL 48 T.E.M. 48/6 VREEMDELINGENWET - SCHENDING VAN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN VAN 28 JULI 1951 (“VLUCHTELINGENCONVENTIE”) - SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6 VREEMDELINGENWET - SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6/2 VREEMDELINGENWET - SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, DE REDELIJKE TERMIJNEIS, HET VERTROUWENSBEGINSEL EN HET RECHTSZEKERHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT - SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN

EERSTE ONDERDEEL

1. Door verzoeker werd op 25 februari 2019 een volgend verzoek tot internationale bescherming ingediend. Hij verblijft in een gesloten centrum op het moment van zijn aanvraag.

Op 4 maart 2019 wordt de beslissing genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat het volgend verzoek tot internationale bescherming moet worden afgewezen.

Deze beslissing is gebaseerd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet, waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer een volgend verzoek om internationale bescherming werd ingediend en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet.

Een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van twee werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, indien de verzoeker zijn volgend verzoek heeft gedaan terwijl hij zich in een welbepaalde plaats bevindt zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, met het oog op zijn verwijdering (artikel 57/6, § 3, vijfde lid Vreemdelingenwet).

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot nietontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, § 3, vijfde lid Vreemdelingenwet.

2. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van twee werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat, aangezien verzoeker verblijft in een gesloten centrum, er binnen twee werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, zeer kort.

De aanvraag dateert van 25 februari 2019. Een beslissing hiertoe diende derhalve uiterlijk op 27 februari 2019 tussen te komen. Dit gebeurde niet. Dit gebeurde ook niet in de werkdagen die volgden op 27 februari 2019.

Uiteindelijk werd de bestreden beslissing genomen op de vijfde werkdag na het indienen van de aanvraag door verzoeker, met name op 4 maart 2019.

Met andere woorden: bijna het drievoudige van de wettelijk voorziene termijn (nl. 5 werkdagen i.p.v. 2 werkdagen).

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van twee werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Ook op basis van de redelijke termijnvereiste blijkt derhalve dat verweerder niet meer over de mogelijkheid beschikt op 4 maart 2019 om de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft verricht (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104).

Verzoeker mag erop vertrouwen dat, na een termijn van vijf werkdagen, zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet. Het vertrouwensbeginsel houdt dan ook in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

*In eenzelfde lijn beroept verzoeker zich op het rechtszekerheidsbeginsel, dit is een uit de rechtstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid van het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, Die Keure, 2006, 315-349).*

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als nietontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet, gelet op uitblijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van twee werkdagen (en de werkdagen die daarop volgden).

Door echter na 5 werkdagen alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van 2 werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

3. Bovenvermelde verplichting dient samen te worden gelezen met de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (RvS 6 september 2002, nr. X; RvS 21 juni 2004, nr. X). Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, d.w.z. dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Dit wil zeggen dat de motivering van een bestuursbeslissing draagkrachtig moet zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing (RvS 12 oktober 2007, nr. X; RvS 24 september 2008 X).

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor wordt de verzoekende partij niet in kennis gesteld van de redenen waarom de wettelijke termijn van twee werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM gelezen met de artikelen 1 t.e.m.3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

TWEEDE ONDERDEEL

4. Op 25 februari 2019 diende verzoeker een volgend verzoek tot internationale bescherming in. Verzoeker legde ter ondersteuning van zijn verzoek kopieën neer van vliegtickets (boarding passes). Verzoeker is in het bezit van de originelen.

Op 4 maart 2019 werd een beslissing genomen waarbij het verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De rechtsgrondslag voor het nemen van de bestreden beslissing wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gezocht in artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel stelt dat na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang moet onderzoeken of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk, waartoe de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in casu heeft besloten door het nemen van de bestreden beslissing.

In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° van de Vreemdelingenwet, verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Verzoeker betwist dat de bestreden beslissing rechtsgeldig werd genomen.

5. In de bestreden beslissing wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vooreerst gewezen op de twee vorige verzoeken tot internationale bescherming die werden ingediend door verzoeker.

Een eerste verzoek tot internationale bescherming werd door verzoeker reeds geruime tijd geleden ingediend (op 24 september 2015), waarna een beslissing tot weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire bescherming volgde. Het tweede verzoek tot internationale bescherming werd veel recenter ingediend, met name op 28 januari 2019. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wijst daarbij op het laattijdig karakter van de ingediende verzoeken tot internationale bescherming. Verzoeker betwist echter dat hieruit zou blijken dat de vluchtmotieven van verzoeker ongeloofwaardig zijn.

Op 6 december 2018 verkreeg verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding betekend (een bijlage 13septies). Verzoeker heeft een vrouw en kind in België en ging ervan uit dat hij, omwille van zijn gezin, in België zou kunnen blijven. Dit uitgangspunt had hij reeds voor hij werd opgepakt en overgebracht naar een gesloten centrum.

Op 29 januari 2019 werd echter een repatriëring ingepland naar Nigeria, waardoor het voor verzoeker definitief duidelijk werd dat hij zou moeten terugkeren naar Nigeria.

Op 28 januari 2019 werd door verzoeker daarom een verzoek tot internationale bescherming ingediend vanuit het gesloten centrum te Merksplas toen duidelijk bleek dat hij (gedwongen) zou worden verwijderd naar Nigeria. Dit is voor verzoeker echter onmogelijk, gelet op zijn lidmaatschap van de "secret cult" en de problemen die daaruit gevolgd zijn. Verzoeker vreest tevens dat, indien zijn dochter hem zou moeten volgen naar Nigeria, dat zij zou worden besneden.

Door deze gang van zaken, diende verzoeker pas laatsttijdig een verzoek tot internationale bescherming in.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd op 15 februari 2019 echter een beslissing genomen waarbij het verzoek tot internationale bescherming werd afgewezen als niet-ontvankelijk. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing, maar zocht wel achter bijkomend bewijsmateriaal (in de vorm van boarding passes) om aan te tonen dat hij weldegelijk in Nigeria was in 2014 en deze beslissing dus niet correct was (hetgeen ter discussie werd gesteld door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Door verzoeker werd daarom, op 25 februari 2019, een volgend verzoek tot internationale bescherming ingediend toen hij deze documenten had bekomen in het gesloten centrum. Op 4 maart 2019 werd evenwel de beslissing genomen waarbij het verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk werd afgewezen in toepassing van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker is het oneens met de inhoud van deze beslissing. Dit vormt de reden waarom hij huidig beroep aantekent tegen deze beslissing.

Verzoeker maakte bijkomende documenten over om aan te tonen dat zijn vluchtmotieven oprecht zijn. Hij legde tevens de nodige verklaringen af. Het is vervolgens aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wanneer een verzoeker om internationale bescherming verklaringen aflegt en documenten om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. De mogelijkheid moet immers bestaan dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan worden hersteld door de nieuwe verklaringen en documenten die verzoeker overmaakt.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen deelt dit uitgangspunt kennelijk niet. Ten onrechte wordt gesteld dat het gedrag van verzoeker een gebrek aan interesse zou aantonen in de asielpcedure (stuk 1, pagina 2). Verzoeker diende een verzoek in tot internationale bescherming nadat duidelijk was dat hij omwille van zijn gezin niet in België kon blijven (zie hierboven). Verzoeker schond de medewerkingsplicht niet, integendeel. Hij zocht onmiddellijk achter bijkomende documenten om zijn vluchtmotieven te staven nadat hij de eerste beslissing kreeg van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hij maakte vliegtuigtickets (boarding passes) over om aan te tonen dat hij weldegelijk in Nigeria was in 2014, hetgeen ter discussie werd gesteld door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In de beslissing van 14 februari 2019 werd immers gesteld dat verzoeker "reeds in 2011 Nigeria verliet om in Cyprus te studeren", hetgeen onverenigbaar zou zijn met de vluchtmotief van verzoeker dat hij "gezocht wordt door de politie omwille van een incident op 10/10/2014" (niet-ontvankelijk verzoek dd. 14.02.2019, pagina 4, derde alinea). Verzoeker toont aan dat hij in 2014 weldegelijk (tijdelijk) terugkeerde naar Nigeria. Dit biedt dus een onmiddellijk antwoord op hetgeen in de bestreden beslissing wordt gesteld.

Verzoeker is het daarom oneens met het uitgangspunt in de bestreden beslissing dat het gedrag van verzoeker zou wijzen op het ongeloofwaardig karakter van zijn verzoek tot internationale bescherming.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te onderzoeken of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Dit onderzoek moet zorgvuldig worden uitgevoerd, waarbij een werkelijke beoordeling moet worden gemaakt van de nieuwe elementen die door verzoeker worden aangehaald.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen schendt hierom zijn wettelijke verplichting zoals voorzien in artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet evenals de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker keerde in 2014 terug naar Nigeria. Dit verklaarde hij uitdrukkelijk. Dit volgt overigens niet enkel uit de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd, maar ook uit de vliegtuigtickets (boarding passes) die verzoeker heeft overgemaakt aan het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het antwoord hierop, dat deze tickets slechts fotokopieën zouden betreffen en dat deze slecht leesbaar zouden zijn, kan niet overtuigen. Verzoeker is immers in het bezit van de originelen die hij in zijn bezit heeft in het gesloten centrum van Merksplas. Op basis hiervan kan de authenticiteit (en de leesbaarheid) van deze tickets worden geverifieerd.

Verzoeker kan niet terugkeren naar Nigeria en vraagt daarom internationale bescherming. Hij gaf aan dat hij problemen kent in Nigeria omwille van zijn lidmaatschap van de "secret cult". Verzoeker wordt gezocht omwille van het incident van 10 oktober 2014, hetgeen plaatsvond nadat verzoeker Nigeria al had verlaten. Verzoeker objectiverde zijn vluchtmotieven door een krantenartikel neer te leggen uit "The observer" van 10 oktober 2014. In dit artikel wordt uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker gezocht wordt. Verzoeker vreest tevens dat, indien zijn dochter hem zou moeten volgen naar Nigeria, dat zij zou worden besneden.

Omwille van deze redenen, loopt verzoeker weldegelijk dermate in het oog dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade. Minstens maakt dit de kans aanzienlijk groter dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en werden bovenvermelde elementen foutief geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

Ter ondersteuning van het beroep voegt hij de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats van 28 januari 2019.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

3.4. Wat de termijn van twee werkdagen betreft, waarbinnen de bestreden beslissing moest worden genomen, merkt de Raad op dat de beslissingstermijnen van de commissaris-generaal steeds indicatief zijn. De wetgever heeft geen enkele sanctie gekoppeld aan de overschrijding van deze termijn. Het enige dat de Raad daarom kan onderzoeken is of er al dan niet nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Verzoeker verwijst naar faxkopieën van *boarding passes* van 2014 om zijn derde verzoek om internationale bescherming te rechtvaardigen. Deze documenten konden, indien verzoeker zijn eerdere verblijfplaatsen aannemelijk wenste te maken al worden neergelegd in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming, dat werd ingediend op 24 september 2015. De *boarding passes* kunnen dan ook bezwaarlijk als een nieuw element worden beschouwd in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, los van het feit dat deze onder vorm van een gemakkelijk te manipuleren kopie onvoldoende bewijswaarde hebben. Bovendien geeft verzoeker in het verzoekschrift aan dat hij beschikt over de originelen van de stukken, maar ter terechtzitting verklaart verzoeker dat hij niet weet of hij over de originelen beschikt. De Raad stelt dat verzoekers redenen om op 25 februari 2019 een derde verzoek in te dienen echter niet in verband kunnen worden gebracht met een nood aan internationale bescherming. De beslissing tot vasthouding van 28 januari 2019 duidt louter op een gedwongen terugkeer die wordt voorzien.

Voor het overige heeft verzoeker geen nieuwe elementen aangebracht bij de indiening van zijn derde verzoek om internationale bescherming (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 5, schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag). In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS op 24 augustus 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België, u getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden door uw legaal vertrek uit Nigeria en verblijf te Cyprus te verzwijgen en u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakte. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst. In het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming nam het CGVS op 15 februari 2019 een beslissing niet-ontvankelijk verzoek, omdat u opnieuw erg laattijdig – pas op 28/1/2019, één dag voor uw voorziene repatriëring – een eerste volgend verzoek om internationale bescherming indiende en u toen pas voor het eerst sprak over problemen wegens uw beweerde lidmaatschap van de ‘secret cult’ Manphite sinds 2003 en u het krantenartikel om dit aan te tonen reeds sinds 2015 in uw bezit gehad zou hebben. Verder legde u doorheen uw verschillende contacten met de Belgische autoriteiten inconsistente verklaringen af betreffende uw asielmotieven, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees verder aantast. Tenslotte werd betreffende uw bewering dat u vreest dat uw dochter M. O. I. besneden zal worden wanneer ze naar Nigeria zou reizen, opgemerkt dat ze geen deel uitmaakt van uw asieldossier en dat de beweerde verwantschapsband tussen u en M. O. I. niet aangetoond werd laat staan dat u aantoonde dat u haar erkende als uw dochter. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Betreffende uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming, kunnen volgende vaststellingen geformuleerd worden.

Opnieuw dient te worden vastgesteld dat uit uw gedrag een gebrek aan interesse in de asielprocedure blijkt, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om internationale bescherming om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

Niet alleen dient te worden vastgesteld dat u niet in beroep ging tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die het CGVS nam op 24 augustus 2016 en u niet in beroep ging tegen de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (identieke aanvraag) die het CGVS nam op 15 februari 2019, er dient evenzeer te worden vastgesteld dat u erg laattijdig afkomt met uw verklaring dat u in 2014 in Nigeria was en de kopieën van vliegtuigtickets die u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming neerlegde, temeer daar u in het

kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming zelf aangaf dat u in 2011 naar Cyprus ging en u daar tot 2014 studeerde / doctoreerde. U zette uw studies niet verder maar u ging van Cyprus naar een congres in Rome en vervolgens kwam u naar België (persoonlijk onderhoud CGVS dd.22/2/2016, p.33-34). Ook in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming liet u na dit recht te zetten. Betreffende de faxkopieën van vliegtuigtickets die u in het kader van uw huidige verzoek neerlegde, dient te niet alleen te worden opgemerkt dat ze erg slecht leesbaar zijn en het gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopieën betreffen, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Het is eveneens opmerkelijk dat u aanvankelijk verklaarde dat uw advocaat de vliegtuigtickets verkregen had van de luchtvaartmaatschappij om vervolgens deze verklaring te schrappen en te verklaren dat u het had van uw moeder via Facebook, uw moeder met wie u zeer vaak contact heeft sinds 2015 (written declaration plural application, dd.25/2/2019, vraag 3.3.1. en 4.4.1.).

Van iemand die daadwerkelijk een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft, omdat er nieuwe elementen aanwezig zijn, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na het ontstaan van die nieuwe elementen een nieuw verzoek om internationale bescherming indient en dit nieuwe element meldt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte tot uw derde verzoek om internationale bescherming om dit element 'recht te zetten', ondermijnt verder ernstig de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging.

Verder dient te worden opgemerkt dat op een verzoeker van internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek tot internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Zelfs al zouden de kopieën van de vliegtuigtickets aantonen dat u in 2014 terugkeerde naar Nigeria, dan nog betreft dit geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter zou maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zou komen. Immers, het door u beweerde lidmaatschap van een 'secret cult' en de problemen die daaruit gevolgd zouden zijn, werden reeds in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig geacht door het CGVS (supra). Uw beweerde lidmaatschap van een 'secret cult' (en de problemen die daaruit gevolgd zouden zijn) werd niet alleen ongeloofwaardig geacht, omdat niet geloofd werd dat u in 2014 in Nigeria was, het werd eveneens ongeloofwaardig geacht, omdat u reeds eerder niet de waarheid sprak over uw reisweg, uw beweerde geaardheid, omwille van uw laattijdige aanvraag en het laattijdig vermelden van dit 'nieuwe' motief en aan het door u neergelegde krantenartikel uit 'The Observer' (waar u tijdens uw huidige verzoek opnieuw naar verwijst) geen bewijswaarde gehecht werd (beslissing CGVS, dd. 15 februari 2019).

Tenslotte dient wat uw bewering betreft u een dochter heeft te België (de op 2 maart 2018 geboren M. O. I.) en ze u niet zal kunnen bezoeken te Nigeria, omdat u vreest dat uw familie haar dan zal besnijden, te worden opgemerkt dat u dit reeds aanhaalde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en (zoals eerder gesteld) het CGVS op 15 februari 2019 oordeelde dat uw dochter M. O. I. geen deel uitmaakt van uw asieldorfier en dat de beweerde verwantschapsband tussen u en M. O. I. niet aangetoond werd laat staan dat u aantoonde dat u haar erkende als uw dochter. Bijgevolg kan u dus ook geen bescherming worden verleend ingevolge van bovenstaande beweerde vrees.

Volledigheidshalve kan betreffende de algemene veiligheidssituatie te Nigeria het volgende opgemerkt worden:

Uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), blijkt duidelijk dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van

Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Er dient in uw geval echter te worden vastgesteld dat geen geloof gehecht werd aan uw beweerde herkomst uit Kaduna State. Op geen enkel moment gaf u aan afkomstig te zijn uit de staat Borno, Adamawa of Yobe. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit uw verklaringen en het administratief dossier blijkt integendeel dat u afkomstig bent uit Benin City, Edo State. Bijgevolg dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het eerste en tweede verzoek om internationale bescherming.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts heeft de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze werd geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP